

Христос воскрес! Воскресне й переможе наша Україна!

Перевірені
господинями
великодні
рецепти

с. 8

Вівторок 19 квітня 2022 року
№15 (16 759) Ціна 9 грн

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Хоробрі серця

Думали, що загинув... А він став грозою рашистів!

Нововолинець старший лейтенант Ілля Степук відстоює незалежність держави у найгарячіших точках українсько-російської війни

Фото з особистого архіву Іллі СТЕПУКА.

Алла ЛІСОВА.

Цього зараз уже досвідченого, хоча і юного за віком, командира з вусами й борідкою, які додають йому дорослості, знаю ще хлопчиною — учнем Нововолинського наукового ліцею-інтернату.

Юнак допомагав батькам господарювати у Благодатному (на той час іще Жовтневому), де проживали бабуся з дідусем. Добре знаю його батьків — тата Віктора і маму Альону, які працюють на підприємстві «Імперія жирів» торгової марки «Маселко». Комунікабельні, активні в громадському житті, відповідалі — ці риси передали і своєму синові.

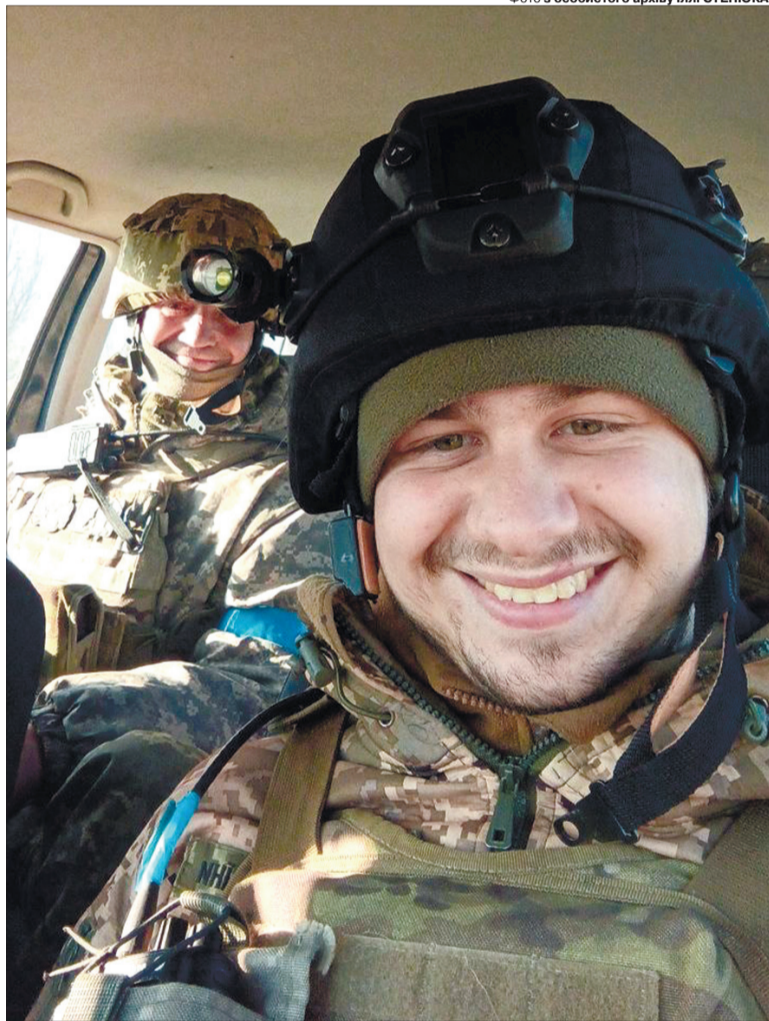
Пригадую, якою радістю світилися їхні очі, коли розповідали про перші успіхи сина — курсанта Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Дуже тишилися, показуючи світлини, зроблені на прийнятті ним присяги. Знаково, що Ілля обрав фах військового, коли вже точилися бої на східних кордонах України.

Між іншим, тато, Віктор Васильович, ще у радянські часи закінчив Львівське військово-політичне училище, на базі якого заснована академія сухопутних військ. Не один рік носив офіцерську форму, тож йому там багато що нагадувало про минулі курсантські роки. Дуже гордився, що син обрав його рідний виш.

Після закінчення навчання Ілля Степук потрапив на службу в зону ООС. А з перших днів вторгнення рашистів війна покликала лейтенанта Іллю Степука відразу на передову. Він — командир взводу легендарної 128-ї гірсько-штурмової Закарпатської бригади, разом зі своїми підлеглими весь час перебуває у зоні бойових дій.

— Він не в гарячих точках війни, а у пекельних, — каже Віктор Васильович. — У важких боях і бригада загалом, і його підрозділ зокрема завжди з Божою поміччю виходили переможцями. Особливо гаряче було під Мелітополем, коли потрапили в кільце. Але Ілля зумів вивести свій підрозділ з оточення ворогів.

Якими словами передати сім днів переживань батьків, коли син не виходив на зв'язок і вважався загиблим?! Коли мама Альона,

Старший лейтенант Ілля Степук не лише сам оптимістично налаштований на перемогу, а й завжди підтримує бойовий дух побратимів.

наречена Ірина та сестра Аріадна не переставали молитися. І нарешті — живий! Обороняє державу!

Днями згідно з указом Президента Володимира Зеленського за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірності військовій присязі серед когорти офіцерів

До речі, про вміння і бойову майстерність українських бійців цього підрозділу неодноразово писали британські ЗМІ. Отож, коли чуєте у повідомленнях про подвиги 128-ї Закарпатської бригади, знайте, що у її рядах і нововолинець Ілля Степук.

Додам, що батьки Іллі — волонтери, займаються постачанням усього необхідного військовим на передовій. Але це вва-

« Він не в гарячих точках війни, а у пекельних, у важких боях і бригада загалом, і його підрозділ зокрема завжди з Божою поміччю виходили переможцями. »

орденом Богдана Хмельницького третього ступеня нагороджено і лейтенанта Іллю Вікторовича Степука. Нашого земляка, нашого захисника! Йому достроково присвоєно чергове військове звання — старший лейтенант.

жають своїм громадянським і людським обов'язком, тому просили на цьому не акцентувати увагу.

Щастя тобі, Ілле, і нехай береже Господь тебе і твоїх побратимів! Повертайся додому живими й з перемогою! ■

Нехай наступний Великдень наші воїни-переможці зустрінуть зі своїми родинами!

Україна єдина!

Фото Леся ВЛАШИНЕЦЬ.

Директор Берестечківського плодоконсервного заводу Олександр Захарчук, волонтер-підприємець із Богодухова Володимир Баранніков і депутат Волинської обласної ради Тарас Щерблюк (зліва направо) працюють на перемогу.

Волинські друзі першими простягнули руку допомоги жителям прифронтового Богодухова

Із Харковом, який щодня обстрілюють рашисти, це містечко розділяють лише 77 кілометрів. Щодня та дорога є наразі єдиним рятівним містком для потоків біженців із Сумської, Луганської, Чернігівської областей. 12 тисяч із них вирішили залишитися в Богодухові, тож чисельність його населення стрімко зросла — майже вдвічі. Створилася майже катастрофічна гуманітарна ситуація — не вистачає найнеобхіднішого

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

— Я знав, кому телефонувати, щоб зарадити цій біді навіть за 1400 кілометрів, — розповів підприємець із Богодухова Володимир Баранніков. — Це директорів Берестечківського плодоконсервного заводу Олександрові Захарчуку й депутатові Волинської обласної ради Тарасові Щерблюку.

Вже тричі їхні сім'ї відправляли в Богодухів по три автівки з гуманітарними вантажами. Збирали їх із того, що виробляють на своїх підприємствах, продуктів і речей, які по жертвували волонтери.

Закінчення на с. 6

Пряма мова Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, вважає, що путін планує приєднати половину наших областей до росії упродовж декількох тижнів:

Путіну потрібен нейтралітет України, щоб виключити можливість нашого приєднання до НАТО, поки він не збере нові сили й резерви. Путін також вимагає від України визнання Криму і Донбасу, які потім також стануть частиною РФ, російськими. Алге якщо ми визнаємо Крим і Донбас, а залишається умовна «Херсонська народна республіка», яка не визнається путіним незалежною, то під час наступної воєнної операції можна окупувати «Запорізьку народну республіку», у цей момент визнати «ХНР» і приєднати, а від України вимагати визнання незалежності Херсона. І так за 5–10 років можна приєднати половину української території до росії ще й цілком легально, за згодою влади України. Це така ідея путіна.

■ Із перших уст

Столиця стоїть, Президент працює!

Зеленський пояснив, чому не покидає Київ

Президент України розповів, що з початку повномасштабної війни з росією йому неодноразово надходили пропозиції західних держав виїхати зі столиці, але він їх відкинув

Леонід ОЛІЙНИК

«Мені не все одно просто, що відбувається в моїй країні. Мені не все одно, що відбувається з українцями. Я один із них. Як я можу це кинути? Це неможливо, просто неможливо. У мене навіть думки не могло бути такої. У мене не було б думки такої, навіть якби я не був Президентом. Я був би в Україні. Як я можу це все залишити? А зараз, коли це для мене висока відповідальність, я не міг цього зробити. Це по-перше», — зазначив глава держави в інтерв'ю ВВС.

Він також висловив переконання, що його від'їзд зіграв би на руку ворогові: «А по-друге, ... я впевнений, що це був би один із кроків дестабілізації нашої країни. Це був би точно розкол. І не було б такої єдиної позиції Збройних сил, Президента і народу України».

У відповідь на уточнюючі запитання журналіста Володимир Зеленський також заявив, що не сподівається, а впевнений у перемозі України у війні з росією.

Так, до речі, згідно з опитуванням, думає 95% українців! Переможемо! ■

■ Козацького роду!

На Рівненщині 70-річний дідусь поскаржився на військкомат: не пускають на фронт

Пенсіонер написав до голови Рівненської військово-цивільної адміністрації Віталія Ковалю лист, у якому обурився діями військових

Василь КІТ

Про це повідомив сам очільник області. Зі слів дідуся, у військкоматі відмовляються відправити його воювати. Тому він звернувся до поліції, але й там не допомогли. Тож чоловік вирішив скажитися «ще вище» і написав лист до начальника Рівненської ВЦА з проханням видати зброю і відправити на фронт.

«Зрозуміло, що у зв'язку із його віком наразі це неможливо. Але такі люди — приклад того, наскільки надійний тил на Рівненщині», — наголосив Віталій Коваль. ■

■ Резонанс

Втечу Медведчука з України готувало фсб росії

До спецоперації росіянами були залучені навіть кримінальні елементи, а також, на жаль, нечисті на руку українські правоохоронці

Василь КІТ

Однак Службі безпеки України все одно вдалося схопити одного з лідерів проросійської партії ОПЗЖ, кума путіна Віктора Медведчука. Нагадаємо, що він перебував під домашнім арештом через підозру у державній зраді. Однак 27 лютого з'ясувалось, що Медведчук зумів утекти. Цьому посприяло рішення суду про зняття із підозрюваного електронного браслета.

Як згодом виявилось, утікач ховався в одному з маєтків Києва. 12 квітня він зробив спробу виїхати з України у так зване Придністров'я. Про спецоперацію із його затримання розповів голова СБУ Іван Баканов. «Українській спецслужбі протистояв не лише особисто Медведчук, а більш потуж-

ний ворог — федеральна служба безпеки, яка прагнула вивести кума путіна за кордон», — сказав він. — При цьому російські спецслужби залучили «авторитетів» злочинного світу і, на жаль, представників наших правоохоронних органів». Кума путіна під виглядом військового ЗСУ у супроводі нібито колег хотіли довести до українського кордону. Там — човном переправити до так званої «Придністровської Молдавської Республіки», де на нього вже чекала евакуаційна група спецпризначенців фсб.

СБУ затримала Медведчука в дорозі — під час його виїзду з Київської області.

Ігор Баканов додав, що його супроводжували українські правоохоронці, які також будуть відповідати за свої дії.

Президент Володимир Зеленський уже заявив, що готовий обміняти Медведчука на наших полонених військових. Тим часом Верховна Рада прийняла рішення про розпуск у парламенті фракції ОПЗЖ, а суд заарештував 154 об'єкти рухомого та не-

■ Тема №1

День «Нептуна»: Порошенко розповів, чим вразили крейсер «москва»

13 квітня Збройні сили України потопили флагман російського флоту — найбільший їхній корабель у Чорному морі

Василь РОГУЦЬКИЙ

Українці влучили в «москву», яка вважалась неприступною, ракетами вітчизняного виробництва «Нептун». Із цим успіхом наших військових привітав п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко, який ініціював створення цих ракет ще у 2014 році.

«Я хочу всіх привітати зі святом — Днем «Нептуна». Я не виключаю, що це буде народне свято — переведення «москви» до складу «стратегічних підводних сил». Сьогодні цей процес почався, — заявив Порошенко. — У 2014-му, коли ми започаткували ракетну програму, ніхто не вірив. Казали, що потрібні десятиріччя для того, щоб виробити власну ракетну технологію. Ми з 2014-го по 2019-й змогли це зробити. Ми провели випробування. Продемонстрували точність, відстані, технології виготовлення».

«Ми маємо сьогодні два результати. Перший — це двома ракетами був потоплений флагман чорноморського флоту росії. А ви подумайте: скільки ракет було на його борту? І скільки смертей українців було у цих ракетах? На щастя, вони пішли на дно, «москва» пішла на дно. Українські життя були врятовані. Хочу подякувати нашим воїнам ЗСУ, — констатує Порошенко. — А по-друге, я хочу подякувати нашим представникам оборони, яких незаслужено шельмували декілька років. Вони довели, що вміють випускати кораблі, які дають відсіч російському флоту, випускати ракети, броньовану техніку, яка краща за іноземну. І вони заслужили слова подяки результативністю своїх дій. Сьогодні ваше свято, дороге оборонці, і називається це свято День «Нептуна».

Свою чергою відомий український журналіст, колишній в'язень кремля, заступник голови Черкаської обласної ради Роман Суценько додає: «Технології — це перепустка у завтра. Нашим гаслом має бути «Змінись або помри». Український винахід

Фото із сайту nv.ua.

На борту російського крейсера «москва» могли бути дві ядерні боеголовки.

ДОВІДКА:

Р-360 «Нептун» (на фото)

— українська протикорабельна крилата ракета. Розроблена в київському конструкторському бюро «Луч» у 2014–2019 роках. Призначена для знищення кораблів водотоннажністю до 5000 тонн і має бойову частину масою 150 кг. Ракета має дозвукову швидкість (900 км/год) і здійснює політ на надмалих висотах — кілька метрів над рівнем моря. Ракета може маневрувати під час польоту, дальність якого — до 280 км.

Фото із сайту ukinform.ua.

Ракета може маневрувати під час польоту, дальність якого — до 280 км.

«Я хочу подякувати нашим представникам оборони, яких незаслужено шельмували декілька років. Вони довели, що вміють випускати кораблі, які дають відсіч російському флоту, випускати ракети, броньовану техніку, яка краща за іноземну.»

«Нептун» став справжньою інновацією. Українська ракета — не просто технічне рішення, це набагато більше, це спроможність зробити продукт, який матиме багатомільйонні комерційні наслідки для усієї України та серйозні втрати для агресора. Доведено «москвою».

ДО РЕЧІ

За словами колишнього секретаря Ради національної безпеки та оборони, начальника штабу «Європейської Солідарності» Олександра Турчинова, це не перше ефективне засто-

сування «Нептуна». «Два тижні тому наша крилата ракета нанесла удар по ще одному ключовому кораблю — «Адміралу Ессену». Протиракетні засоби «Ессена» запеленгували загрозу тільки при підльоті, відкривши загорджувальний вогонь, але навіть із пошкодженнями, наша ракета нанесла кораблю значних втрат, вивівши його з бойової операції. Для прориву протиракетного захисту по «москві» був зроблений пуск одразу двох ракет — результат відомий усьому світові», — зазначив він. Переможемо! ■

«Кума путіна під виглядом військового ЗСУ у супроводі нібито колег хотіли довести до українського кордону. Там — човном переправити до так званої «Придністровської Молдавської Республіки», де на нього вже чекала евакуаційна група спецпризначенців фсб.»

рухомого майна втікача та його дружини Оксани Марченко (32 квартири, 23 будинки, 26 автомобілів, моторна яхта тощо).

Сподіваємось, що справедлива кара з боку української держави наздожене не тільки Медведчука, а й усіх діячів, які працювали на росію — від політиків до пропагандистів, які зараз спішно «перекраштуються». І, звісно, будуть закриті надумані

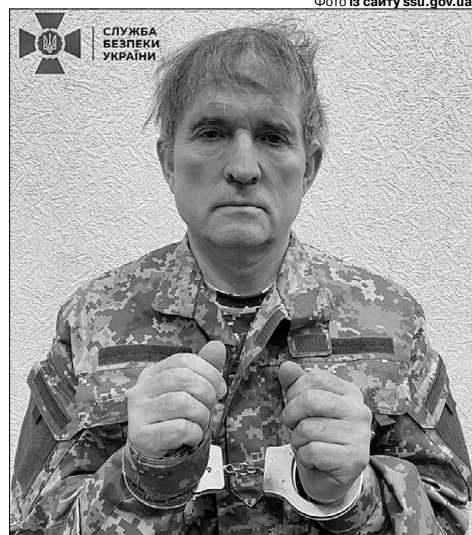

Фото із сайту ssu.gov.ua.

18 квітня Медведчук записав відеозвернення, в якому попросив путіна поміняти його на захисників та цивільних жителів Маріуполя.

кримінальні провадження проти патріотів, що їх раніше вдалось інспірувати агентам кремля. ■

Серце, віддане Україні

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Сержант Володимир Балюк був взірцевим представником сучасного сержантського корпусу Десантно-штурмових військ Збройних сил України.

Герой із Полісся знищив дві БМД і більше 10 москалів

5 квітня на півдні України у бою з переважаючими силами противника загинув 29-річний сержант десантно-штурмової роти Володимир Балюк — уродженець села Сереховичі Ковельського району

Дарина КОШОВА

Герой-десантник із Волині обіймав одну з ключових посад у бойових підрозділах львівської 80-ї окремої десантно-штурмової бригади Десантно-штурмових військ ЗСУ. На початку квітня брав участь у наступальних діях на півдні України. Бійці мали закріпитися в одному з населених пунктів. Однак противник, щоб зірвати наступ, кинув назустріч танки, бронетехніку та чимало живої сили.

— Зав'язався важкий бій, — розповідає офіцер із позивним Оділ, друг та безпосередній командир Володимира Балюка. — Несподівано на правому фланзі з'явилася ворожа бойова машина десанту, яка йшла прямо на наші позиції. Володимир помітив та відразу «підсмажив» її із протитанкового комплексу JAVELIN. За кілька хвилин з'явилася ще одна БМД противника. Сержант миттєво схопив до рук британський NLAW та підбив другу «беху». Ворожа контратака захлинулася.

Рашисти почали відступати, прикриваючи свій відхід вогнем з усього наявного озброєння. Саме в цей момент Володимир і отримав смертельне осколкове поранення. Загалом під час того бою штурмова група, якою командував сержант Володимир Балюк, знищила 4 БМД та бага-

то окупантів, а інші підрозділи львівської окремої десантно-штурмової бригади спалили 5 російських танків та ліквідували кілька десятків живої сили росіян.

Бойові побратими одразу пообіцяли помститися за смерть волинянина, якого дуже цінували. «То був потужний боєць нашого підрозділу, — розповідає інший десантник. — Він конкретно знав, що робити, коли і як. З ним дійсно можна було йти в розвідку і нічого не боятися, він постійно підтримував усіх

з неба він буде допомагати нам далі знищувати ворога та гнати його з нашої рідної землі.

На малій батьківщині Володимира Балюка звістка про його загибель принесла односельчанам величезну тривогу і біль. Директор Сереховичівського ліцею Євдокія Романюк висловила найщиріші співчуття близьким захисника на своїй сторінці у фейсбуці. «Загинув випускник нашої школи Володимир Балюк. Це велика втрата для рідних, для всіх нас, хто пам'ятає його завжди усміхненим та життєра-

«Він конкретно знав, що робити, коли і як. З ним дійсно можна було йти в розвідку і нічого не боятися.»

усмішкою. Перед боєм багато хто нервував, хтось молився, а Балю (псевдо Володимира) казав: «Та все буде нормально».

Побратим також пригадав, що у ніч перед штурмом він розмовляв із Володимиром і той сказав: «От закінчимо війну, одружуся, заведу дітей».

— Отак ми поговорили з ним... — розповів боєць. — Балю був класний! Молодий, спортивний, не пив, не курих, щоранку займався спортом. Мені досі не віриться, що його з нами нема. Я чомусь думаю, що Володя все одно десь тут поруч, просто ми його не бачимо. І вже

дісним, патріотом своєї Батьківщини, своєї рідної землі. Він боронив країну та її громадян. Бився за свободу та територіальну цілісність нашої держави! Він Герой, який віддав своє життя за кожного із нас»

За виявлену особисту мужність і героїзм, стійкість та рішучість під час відсічі і стримування збройної агресії РФ, сержант десантно-штурмової роти Володимир Балюк представлений до звання «Герой України» (посмертно).

За матеріалами armyinform.com.ua, novyny.live.

Отакий він, «руській мір»...

«Вони справді зазомбовані!»: полонені українські пілоти розповіли, як їх допитували окупанти

Із російського полону звільнено двох наших льотчиків — Івана Пепеляшко та Олексія Чиж (на фото), яких окупанти захопили 8 березня в районі села Нова Басань Чернігівської області. Їх тримали в сізо російського міста Курськ у камері ще з вісьмома українськими офіцерами, повідомили в Головному управлінні розвідки Міністерства оборони

На щастя, Україні вдалось вирвати своїх Героїв з російського полону.

Василина СМЕТАНА

Зараз Іван Пепеляшко та Олексій Чиж перебувають у безпеці. Вони у шпиталі, де отримують необхідну медичну допомогу. «Іван Пепеляшко розповідає, що попри серйозні поранення, в сізо більшість українців не отримують елементарної медичної допомоги: «Хлопці тримаються, але у багатьох рани почали гноїтися. Просили росіян дати хоча б бинти і зеленку, подбати про найтяжчих. Але марно», — йдеться в повідомленні розвідників.

«Примували записувати пропагандистські відео. Якщо відмовлялись — погрожували, що перестануть перев'язувати рани товаришам. Казали, що будуть відрізати запалені частини по шматочку. Згадували про наші сім'ї та про небезпеку, яка їм загрожує», — каже Олексій Чиж.

Російські офіцери навіть під час допитів визнавали, що їхній бліцкриг провалився і поставлених цілей досягнути не вдалось. «Вони справді зазомбовані! Питають, чи багато в Україні «нациків». Повторюють, що хочуть звіль-

«Повторюють, що хочуть звільнити Україну від нацистів. Що ми скоро знову будемо жити в одній країні, а Галичину забере Польща.»

Крім того, Олексій Чиж згадує, що постійно тривали виснажливі допити. Кожен традиційно починався з путінської пропаганди щодо того, що Україну «придумав Ленін».

нити Україну від нацистів. Що ми скоро знову будемо жити в одній країні, а Галичину забере Польща. Просто йо*нуті якісь...» — каже один зі звільнених пілотів. ■

Пряма мова

Мирослава БАРЧУК, журналістка, дивується «примирливим» заявам Папи Римського Франциска:

«Сьогодні о сьомій ранку я читала слова Папи Римського про те, що він «не схвалює» уряди, які купують зброю. Усі уряди, розумієте? Усі. Бо це «відмова від миру». Так ось у цю мить в небі над Києвом зі свистом пролетіло дві ракети. І я подумала, що з позиції, коли смерть, катастрофа просто поруч із тобою, навколо тебе, все бачиться дуже прозоро, чітко і зрозуміло. І урівнювання жертви й агресора, Ісуса і Пилата, як це зробив Папа, виглядає особливо цинічним.

Цифра

За час вторгнення російські окупанти вбили 205 дітей в Україні, поранили ще 367, повідомили в Офісі Генпрокурора.

У боях за Україну загинули мужні сини Волині

Олександр ТАРАСЕНКО — доброволець, житель міста Нововолинська;
Олександр МАРТИНЮК — доброволець із села Поступель на Ратнівщині;
Володимир РЯБЧЕВСЬКИЙ — військовий із села Садів Луцького району;
Андрій РУДІН — сержант, житель села Волошки Ковельського району;
Сергій ПЯТКОВСЬКИЙ — боєць із міста Луцька;
Борис КОБЗАР — військовий із села Туличів, що на Турійщині.

■ **Крила, обпалені війною**

Фото Лесі ВЛАШИНЦЬ.

Харків'яни Данило, Валерій і Юлія Гембатюки назавжди запам'ятають тепло батьківської хати в Печиховстах начальниці відділення поштового зв'язку Горохів 1 Раїси Іванюк (друга справа).

Вирвавшись із пекла у Харкові, знайшли на Волині нову родину

Юлія, Валерій і їхній син Данило Гембатюки покинули його на 25 день обстрілів. До останнього тишили себе надією, що ворог ось-ось перестане руйнувати їхнє красиве місто. Під час чергових обстрілів один снаряд із смертоносного «Граду» вцілів у перший та другий поверхи сусідньої висотки, інший перелетів через їхній будинок, а третій розірвався під вікном... У Печиховстах на Горохівщині новою оселею для вимушених переселенців став отчий дім начальниці поштового відділення Горохів 1 Луцького району Раїси Іванюк. Батьки пані Раїси, які виростили семеро дітей, свого часу збудували його на горбочку у гарній місцині — довкола поле, ліс. Проте східняки спершу були настільки налякані пережитим, що сприймали його лише як місце, де не стріляють і не бомблять. Але вже наступного дня вони плакали від щастя, що потрапили саме в це село. Його жителів тепер називають неймовірними людьми

Про таких сусідів, як Світлана й Дмитро Терновики, можна тільки мріяти.

лишилися в так званій ЛНР. Кажуть, що лише Бог знає, коли зустрінуться з ними.

НАВІТЬ ЗРАДЛИ, ЩО ІДУТЬ У ГЛИБИНКУ

...Щодня небезпека ставала все більшою. Скрута відчувалася з харчами, а відстань між орками і мікрорайоном, в якому знаходиться будинок Гембатюків, звужилася до чотирьох кілометрів. Лякав своїм мовчанням від стресу син, і Юлія, яка до війни працювала помічником менеджера в супермаркеті, стала обдзвонювати постачальників із відносно спокійних територій і просити в них прихистку. Першою відгукнулася луччанка Зоряна Трофимчук, родичі якої живуть у Горохові, а дні, в які Гембатюки вибиралися з Харкова, збіглися з тими, коли Раїса Іванюк шукала тих, кому було б віддати деякі частини рідної батьківська хата. — Зоряна відразу сказала, що їхати потрібно в глибинку, але тоді нам це було байдуже. Мріяли лише про те, щоб не стріляли, не бомбили, — пані Юлія вдячно поглянула на печиховців, а до Раїси Іванюк горнула, наче до сестри. Кажала, що завдяки їй у її сім'ї тепер є дім і велика родина на Волині — усе село Печиховсти. Відвідати Гембатюків на новому обійсті саме приїшли найближчі сусіди Світ-

лана і Дмитро Терновики, і в ошатній сільській хаті стало наче тепліше і світліше від людської доброти. Загалом, день не минає, щоб хтось із місцевих не ступив на поріг, друзями стали господарями з хат неподалік Марія Кондратюк і Мирослава Войцішук. Коли мешканці села дізналися про приїзд вимушених переселенців, ділилися усім — одягом, харчами, а головне — непохитною вірою, що все буде добре. Світлана Орестівна і Дмитро Савович Терновики навіть привели в двір свого охоронця — симпатичну собаку на кличку Лайка. Вона теж з першої хвилини відчувала доброту цих людей і тепер ласиться до них, вважаючи господарями. «НЕХАЙ ОРКИ ЗАДРЯТЬ. ВОНИ НЕКОЛИ НЕ ЖИТИМУТЬ У ТАКІЙ КРАЇНІ, ЯК НАША»

Найбільше Гембатюки говорили про Харків, який обожнюють, і про Україну з її добрими й щирими людьми. Кажали, що їм дуже комфортно на Волині. Навіть Данило, який після приїзду від пережитого обстріла стресу кілька днів не розмовляв, уже має на Горо-

■ **Подія**

У Луцьку презентували поштову марку з «руським кораблем» й українським героєм

Спецпогашення філателістичної продукції одночасно відбулося в різних регіонах країни. На Волині надмірного ажіотажу серед колекціонерів не було. А ось у столиці біля Головоштамту утворилася величезна шеренга з очочих придбати марку. Ця черга виходила далеко за межі приміщення пошти

Леонід ОЛІЙНИК

Як виглядатиме поштова марка з головним гаслом цієї війни «Руський воєнний корабель іді...» визначали українці, обираючи кращу роботу з пів тисячі ескізів. Свої малюнки на конкурс представили художники з України та світу. В голошуванні взяли участь 8000 наших співвітчизників. Переміг проєкт Бориса Гроха з Криму. Про це розповів директор Волинської дирекції «Укрпошти» Іван Люсак. — Ця марка випущена у двох номіналах: F — для відправлень в Україні (еквівалент 23 грн) та W — для пересилання за кордон (еквівалент \$ 1,5). Наклад кожного з номіналів становить пів мільйона. Оскільки Укрпошта припинила співпрацю з росією та білоруссю, то тематичні конверти і марку не можна відправити в ці країни, — повідомив керівник. Участь у спецпогашенні, крім поштовиків та філателістів, взяли представники ЗСУ та голова обиради Григорій Недопад. — Наша позиція щодо країн-

Фото Леоніда ОЛІЙНИКА.

Побажання поштовиків збулись: наступного дня флагман Чорноморського флоту РФ «Москва» справді відправився у заданому українцями напрямку.

На нашій марці — одне з останніх зображень російського крейсера.

Оскільки Укрпошта припинила співпрацю з росією та білоруссю, то тематичні конверти і марку не можна відправити в ці країни.

■ **Завтра зустрінемо разом!**

«Мені залиште лише половину виграшу, а 500 гривень віддайте на армію», — сказав Олександр Конахович із села Шклінь Луцького району, коли завітали до нього, щоб вручити тисячу — подарунок* переможцю акції з передплати газети «Волинь»

Сергій БОРОХ

Одразу я й не знав, що відповіді Олександрові Івановичу, адже з таким проханням зіткнувся вперше. Кажу, тепер ви власник виграшу і робіть з ним, що захочете. — Ми з дружиною пенсіонери. Допомагаємо нашим захисникам продуктами. А гроші на армію ще не перераховували, тому й не знаємо, як це зробити, — розводить руками Олександр Конахович. Галина Марківна підтримала наміри чоловіка. Вона зазначила, що діти перекидають гроші на армію, допомагають їм у цьому. Герой нашої публікації 40 років пропрацював водієм автобуса. Після виходу на пенсію перебрався з дружиною з Луцька у село в батьківську хату. На подвір'ї багато доглянутих вуликів.

Фото Сергія БОРОХА.

Це Олександр Іванович продовжив справу батька — досвідченого пасічника. Тішитися пенсіонером, що найстарший внук переймає досвід дідуся. Подружжя Конаховичів, коли про-

«Ми з дружиною пенсіонери. Допомагаємо нашим захисникам продуктами.»

живало в Луцьку, то газети купувало. Вже минуло вісім років, як стали постійними передплатниками «Волині». І кожного разу не засумнівалися у своєму виборі. * Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 гривні.

Подружжя Конаховичів багато років займається пасічництвом і читає нашу газету.

Ваша передплата - це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом! Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень! ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

■ **Боєць невидимого фронту**

Хлопець із Ковеля придумав, як боляче «вколоти» росіян, і про нього дізналась Європа

Відома французька газета Le Monde у матеріалі про боротьбу українців з агресором на кіберфронті згадала волинянина Богдана Івашку, який створив програму для DDoS-атак на ресурси окупантів

Спробуйте себе у ролі крутого хакера, ставайте у ряди ІТ-армії України!

Леонід ОЛІЙНИК

Застосунок, який написав наш земляк, називається Death by a 1000 needles («Смерть від тисяч голівок»). У цьому словосполученні передано саму суть DDoS-атак. Адже це напад на комп'ютерну систему за допомогою величезної кількості зовнішніх запитів. А в результаті атаковані устаткування не може відповісти користувачам, або відповідає настільки повільно, що стає фактично недоступним. Нині програму пана Богдана використовує ІТ-армія України. У коментарі для «Волині» програміст розповів, що коли розпочалася війна, він проживав у відносно безпечному регіоні країни й відчував комплекс «того, хто живий». — Мені не давало спокою те, що я в нормальних умовах, а інші страждають. За кілька днів зрозумів, що шок і тривога — це зовсім не продуктивно й потрібно щось робити. Помітив, що люди активно займаються DDoS-атаками. Але це все реалізовувалося через пабліки: тим, хто хотів долучитися до такої боротьби, варто було за ними стежити й виконувати певні інструкції. Вирішив написати програму, яка автоматично буде брати

■ **Що віщує небесна канцелярія?**

Великодне небо плакатиме

Найближчими днями весна теплом не потішить. Похмуро та мокро буде і вдень, і вночі. Врешті, погода відповідатиме настрою багатьох українців. Втім варто пам'ятати, що після кожної негоди виходить сонечко...

3-го збережеться хмарна погода. Вранці перепаде дрібний дощ. Вітер північний, 5-10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — до 3 градусів тепла, вдень — плюс 8. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1950-му — плюс 28,8, а найхолодніше — 1993-го — мінус 3,1 градуса. 22-го — хмарно. Дощ розпочнеться ще до світанку й припиниться у середині дня. Вітер південно-східний, 8-10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 3-5 градусів вище нуля, вдень — плюс 10. 23-го збережеться хмарна погода. Вранці перепаде вкрите хмарами, зранку й до вечора дощитиме. Температура повітря вночі — до 5 градусів тепла, вдень — 10. 23-го у Рівному буде хмарно, вночі та вранці очікується сильний дощ. Температура повітря вночі — 5 градусів тепла, вдень — 6-8.

22-го весь день небо буде вкрите хмарами, зранку й до вечора дощитиме. Температура повітря вночі — до 5 градусів тепла, вдень — 10. 23-го у Рівному буде хмарно, вночі та вранці очікується сильний дощ. Температура повітря вночі — 5 градусів тепла, вдень — 6-8.

Фото Іри СКАРІ ПІКАЛОВА.

Не забудьте взяти парасольку на Великодне службу.

Погляд

Оксана КОВАЛЕНКО,
редакторка відділу освіти й культури
газети «Волинь»

Життя є, коли ми створюємо бумеранг добра

На початку війни зателефонувала приятелька з Донеччини, яка зараз мешкає в Німеччині. Наполягала, щоб ми з дітьми пожили деякий час у неї. При цьому промовила фразу, яка стискатиме моє серце стільки, скільки житиму: «Мы получили шанс отблагодарить вас»

І звати Олена. Ми познайомилися в 2014-му, коли путін розв'язав війну на Сході України. Олена з трьома дітьми й чоловіком, утікаючи від орків, добралися аж до нас, на Волинь, й благали своїх рідних облишити найте добро і теж утікати.

У цей час на Театральному майдані Луцька збирали інформацію, хто з волинян готовий узяти до себе вимушених переселенців. І наші з чоловіком батьки зголосилися дати свою адресу. Мама тоді згадувала, що ще її мама розповідала, як під час Першої світової евакуювали та прихистили її сім'ю у... російській родині. Батькові ж рідні після Другої світової війни втекли на Волинь від голоду на Полтавщині... Тоді прозвучало щось на кшталт того, що час повертати борги.

Так сталося, що наш будинок став першим прихистком для Олениних батьків, які трималися в рідному домі на Донеччині (а потім у підвалі) стільки, скільки могли. Добре пам'ятаю, як вони приїхали: мали такий вигляд, наче загублені, а їхній біль ішов від них хвилями. У Луцьку вони змогли пустити корінці, а їхні діти в пошуках кращого життя подалися далі й заїхали аж у Німеччину. Тепер є активними волонтерами: організували у своїй місцині збір допомоги для українців, відправили в Луцьк не один бус, а також взялися поселити там сотню вимушених переселенців з України. Те, що вони так далеко від Батьківщини добре облаштували своє життя, аніскільки не зменшує їхніх тривог за земляків і потреби допомогти...

Таких історій, як ця, у нас багато і за кордоном, і на рідній Волині. Вони повертають ґрунт під ноги, зміцнюють віру в людяність і Перемогу. ■

У номер!

Як цьогоріч на Волині проходитимуть Великодні богослужіння

Митрополит Луцький і Волинський ПЦУ Михаїл узгодив із місцевою владою питання про відзначення свята Воскресіння Господнього під час воєнного стану

Наталка ЧОВНИК

Загалом, як зазначив владика, з огляду на поточну фазу війни у храмах єпархії звершуватимуться всі святкові пасхальні богослужіння без змін.

«У пасхальну ніч комендантську годину буде встановлено тільки за межами населених пунктів. Тобто для тих, хто братиме участь у нічній відправі, освяті пасхальних страв, це можна буде звершити лише в межах того міста, селища чи села, у якому вірні перебувають під час комендантської години. Тож якщо ви плануєте відзначати свято не там, де живе/працюєте, слід завчасно напередодні прибути в той населений пункт, у якому будете в церкві Великодньої ночі. Зауважимо, що всіх інших заходів безпеки потрібно дотримуватись: треба мати при собі паспорт, бути пильним і повідомляти правоохоронцям про підозрілих осіб тощо», — йдеться на сторінці Волинської єпархії Православної церкви України. ■

Україна єдина!

Волинські друзі першими простягнули руку допомоги жителям прифронтового Богодухова

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«АСВАБАДІТЕЛІ» НИЩИЛИ ВСЕ, ЩО ПОТРАПЛЯЛО ПІД РУКУ

Володимир із тих українців, які воскресають, як Фенікс із попелу. До 2014-го він із сім'єю жив у селі Дякове Антрацитівського району на Луганщині, що за сім кілометрів від кордону з росією. Мав хист до праці на землі, тож створив ТОВ «Флінт», у якому задля обробітку 7200 гектарів працювало 93 односельці.

Усе було добре, доки вранці 14 березня 2014 року на польовій дорозі Володимир не розминувся з «асвабадітелями». Вони й повернули аграрія в контору. В ній знищили й украли все, що впало в їхні паскудні очі.

Пополудні село обстріляли, а ввечері його вулицями шастали військові впереміш із найманцями, «казачками» й «атаманами». Почувалися хазяїми, виставивши блокпости. Тицями пальцями на так звану нову «погранзаставу», а на тоці у Володимира заселилося відразу 600 орків.

Чоловік і досі з боєм пригадує, як зупиняв посівну, як варвари рвали договори оренди землі, палили John Deere, виривали мотори, вивозили трактори... Але найбільше потерпав від страху за сім'ю. Було не раз, що під час чергового обшуку в хаті дружина й діти ховалися в кукурудзі.

Так тривало три місяці, доки в село не зайшли українські військові. Окопалися на полях «Флінта» й потребували допомоги. Тоді Володимир підобляв їм чим міг. Але потім ворог знову окупував село, з дружиною й дітьми він ледь що встиг переїхати в Богодухів.

НЕ МІГ НИЧОГО НЕ РОБИТИ Й ПІД ЧАС ВІЙНИ

На новому місці Володимир зумів заснувати власну фірму. Її працівники доставляли ліс на меблевій фабриці й ковбаси замовникам. Щоб купити 14 фур, власних заощаджень не вистачило. Брав кредити в банках, позичав гроші в друзів і таки втримав нову комерцію на плаву.

— 13 років тому я шукав такого партнера в Антрацитівському районі, щоб купляти вугілля й збувати на Донбасі продукцію свого заводу. Бізнес на відстані вимагає великої ставки на порядність. Тепер радію, що є такий Володя, — пригадував Олександр Захарчук.

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ

Допомога цих козаків для фронту — неоціненна!

Невдовзі волинянин і луганчанин спрацювалися так, що стали бувати одні в одних на сімейних okazіях. Коли Володимир приїхав за першою гуманітарною допомогою для богодухівців і військових, які обороняють Харківщину, друг Олександра Тарас Щерблюк став і його другом.

Спілкуються часто, бо доки Володимир із зятем Павлом займається волонтерством, його донька Марина з дворічним сином Давидом і п'ятилітньою донечкою Яриною живуть у хаті Захарчуків.

«Володимир і досі з боєм пригадує, як зупиняв посівну, як варвари рвали договори оренди землі, палили John Deere, виривали мотори, вивозили трактори...»

Фури — від зубної пасти до карематів — наповнюють у складах львівських друзів-волонтерів Тараса й Романа. Не відмовляють у допомозі голови Волинської обласної ради й військово-цивільної адміністрації Григорій Недопад і Юрій Погуляйко, а голова Горохівської міської ради Віктор Годик разом із допомогою переїждє на Харківщину вітання колєзі, голові Богодухівської міської ради Володимирові Белому, із яким подружився, коли літав на форум очільників громад у США.

«БРОНЕЖИЛЕТ ВІД ЩЕРБЛЮКІВ ВІДДАЛИ ВОЛИНЯНИНУ, А ЗАВДЯКИ ТЕПЛОВІЗОРОВІ ВІД АНДРІЯ КЛЕНКА ВПІЙМАЛИ ДИВЕРСАНТІВ»

— Військові й цивільні на Сході — це наш щит. Маємо бути їм надійним тилом, — каже Тарас Щерблюк і адресує свою вдячність за велику підтримку і допомогу волонтерському центрові Віталія Гладуна, Горохівській

міській раді, жителям Горохівської і Мар'янівської ТГ.

Цього разу Наталія й Олександр Захарчуки відправили на Схід все, що виробляють на своєму плодоконсервному заводі. ПП «Макс Ком» Оксани Щерблюк передало в Богодухів борошно, яке поміняли на своє зерно в ТЗОВ «Волинь-зерно-продукт» Євгена Дудки, пшеничну крупу, перероблену в СФГ Степана Сайкевича, макарони зі свого борошна, виготовлені в цеху ТЗОВ «Берестечківська хлібопекарня» Ігоря Ярмощука; тушонки, виготовлені

на заводі Олександра й Наталії Захарчуків. Із свиноферми ПП «Макс Ком» на потреби армії відправляють тонни свинячих тушок.

Всі, з ким працюють Щерблюки й Захарчуки, як і вони, роблять все безкорисливо задля перемоги. Просять у волонтерів лише підписи захисників на синьо-жовтих прапорах, щоб місцеві мешканці могли пишатися кожним із них.

А Володимир Баранников провів розповіді про радистів молодого бійця з Володимира, якому достався бронезилет від Щерблюків, вдячність одного з командирів, котрий через тепловізор, переданий горохівчанином Андрієм Кленком із Німеччини, виявився диверсійну групу.

— Війна переможно закінчиться, і ми всі поїдемо у звільнене Володине, в наше Дякове на Луганщині, в Богодухове на Харківщині. Будувати не вміємо, але вікна будемо мити, — по-жіночому мріє Оксана Щерблюк про мир. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

22 квітня минає рік, як на 75-му році життя відійшла у Вічність

Валентина Василівна
КАЧАРОВСЬКА —

найкраща у світі любляча матуся, чуйна і ввічлива, щирої душі людина з великої літери, добрий, вірний та справжній друг, порадиця, жінка чистих помислів і вчинків, чудовий, ерудований і приємний співрозмовник, висококваліфікований фахівець у своїй галузі, що понад 40 років віддала чесному професійному служінню нашій Україні та Волинському краю зокрема.

Висловлюю щирі вдячності всім тим, хто розділив зі мною моє велике непоправне горе, підтримав морально, психологічно та матеріально, своїми добрими вчинками, щирими та теплими словами. Дяка і шана тим, хто весь цей час був поруч, допомагаючи

живити фактично сироті і не збожеволіти від болю, розпачу і невідворотності ситуації.

Окрема подяка родині, друзям, сусідам та колегам, зокрема усьому колективу географічного факультету Волинського національного університету імені Лесі Українки, а також колегам мами — колишнім та нинішнім працівникам Волинської обласної ради, Волинської обласної державної адміністрації, головного управління Пенсійного фонду України та управління Західного офісу Держаудитслужби у Волинській області, які не залишили мене у моїй біді, за їхню чуйність, щирість і людяність у всьому.

Будь ласка, згадаймо про неї, пом'янімо її, збережімо про неї лише добрі, яскраві і позитивні спогади. Людина живе доти, доки про неї пам'ятають і віддають шану, а МАМА на це заслуговувала.

Завжди люблячий син
Роман КАЧАРОВСЬКИЙ.

Відійшла у Вічність

Євгенія Іванівна

РОМАНЮК (ВОЙТОВИЧ) —

ревна трудівниця на полі освіти, самовіддана патріотка, багатолітня очільниця Волинського осередку Всеукраїнського товариства ім. Олени Теліги.

Особлива її заслуга полягає в організації щорічних конкурсів під назвою «Щоб далі йти дорогою одною», через які пройшли сотні юних читців поезії національної героїні.

У повсякденному житті пані Євгенія відзначалася глибинною людяністю, порядністю та рідкісною скромністю.

Схиляємо голови в дозвонній скорботі та співчутті родині покійної.

Посестри-телігівки.

■ Скуштуйте!

Нехай смакує і паска, і ковбаска...

«Дай нам, Боже, в щасті й при здоров'ї святу паску спожити, на другий рік Воскресіння діждати і рік від року, доки Бог призначив віку» — такими словами традиційно вітав господар свою родину після повернення з церкви, перш ніж розговорітися. Що тут додаси? Хіба що — під мирним небом в рідній Україні

ЛИМОННА ПАСКА

Інгредієнти: 2 л молока, 400 г масла (або по 200 г масла й маргарину), 200 г дріжджів, 4–5 скл. цукру, 1 скл. олії, 1 лимон, 25 яєчних жовтків, родзинки, ванілін, борошно.

Приготування. Жовтки збити з цукром, додати масло кімнатної температури й добре розтерти. Закип'ятити молоко і, ретельно мішаючи, влити до яєчної маси. Охолоне — всипати подрібнені дріжджі, трішки борошна, добре розмішати і залишити бродити. Коли опара гарно підніметься, додати в неї ванілін та потертий на дрібній тертці лимон (зі шкіркою, але без кісточок) і місити тісто, поступово підсипаючи просіяне борошно. Наприкінці місіння за кілька прийомів влити олію, всипати родзинки і дуже добре вимісити — до появи бульбашок. Поки тісто рухається, форми змастити смальцем. Заповнити їх тістом на третину і поставити в тепле місце, щоб підійшло. За бажанням — оздобити завитками, квітами, пасхальними символами з того ж тіста (трішки підмісивши його з мукою, щоб було тугішим) або з прісного. Коли пасочки підростуть, змастити їх збитим яйцем і випікати в попередньо розігрітій духовці (час — залежно від розміру паски, від 35 хвилин до години). Якщо верх паски залишає рівним, можна після випічки прикрасити білковою глазур'ю та барвистими посипками.

СИРНА НА ДРІЖДЖАХ

Інгредієнти: 1,5 кг борошна, 700 г кисломолочного сиру, 1 пачка (200 г) вершкового масла, 1 скл. цукру (якщо любите більш солодку — дайте 1,5 скл.), 1 скл. молока, 6 яєць і 6 жовтків, 0,5 ч. л.

солі, 100 г свіжих дріжджів, 1 скл. родзинок, 1 пакетик ванільного цукру.

Приготування. Для опари подрібнити дріжджі, влити тепле молоко, розмішати, всипати 1 ст. л. цукру і 4 ст. л. борошна, все ретельно перемішати, накрити і залишити в теплому місці на 15–20 хвилин (поки збільшиться у 2–2,5 рази). Сир перетерти через сито, збити блендером (якщо нема, то можна пропустити через м'ясорубку). Яйця, жовтки, сіль, ванільний цукор, цукор, що залишився, добре збити міксером, додати сир, знову збити до однорідності, додати м'яке масло верхковою, ще раз збити. Потому до цієї маси влити опару. Борошно просіяти і, всипаючи невеликими порціями, вручну вимісити тісто не менше 15 хвилин (воно буде трохи липкуватим). Далі викласти його в поліетиленову торбинку, злегка зав'язати кінці, залишивши вільне місце, щоб тісто могло піднятися, і поставити в холодильник на ніч (на 8–12 годин). Діставши з холодильника, дати прогрітись в теплому місці. Тим часом промити і просушити родзинки, перемішати їх із невеликою кількістю борошна і вмісити в тісто. Залежно від величини і кількості форм поділити тісто на частини, з кожної сформувати кульку і помістити у змащені форми, заповнюючи їх наполовину. Накрити чистими рушниками і залишити, поки підійде у теплому місці ще раз. Перед випічкою змастити верх пасок яйцем і випікати при температурі 180°C, готовність можна перевірити за допомогою дерев'яної шпажки.

САЛАТ «ВЕЛИКОДНІЙ» З ЯЛОВИЧИНОЮ

Інгредієнти: 300 г вареної яловичини, 1 цибулина, 2 ст. л. оцту (9%), 2–3 мариновані огірки, 6–8 помідорів чері, пучок листя салату, 4–5 гілочок петрушки, 2 ст. л. олії, сіль, перець — за смаком.

Приготування. Відварене м'ясо нарізати соломкою. Цибулю почистити, пократити півкільцями, скласти в миску, залити оцтом і залишити на 10–15 хвилин, після чого маринад зцідити. Огірки нарізати соломкою. Змішати в мисці м'ясо, цибулю й огірки, посолити, поперчити

Хоч би скільки наїдків приготували господині, головним атрибутом свята є великодній хліб.

за смаком, заправити олією. Листя салату промити, обсушити і встелити ним пласку тарілку чи блюдо. На нього гіркою викласти салат, прикрасити помідорами чері та петрушкою.

ВАРЕНО-ПЕЧЕНИЙ КУРЯЧИЙ РУЛЕТ ЗІ СПЕЦІЯМИ

Інгредієнти: 0,5 кг курячого філе, 2 зубки часнику, 2 лаврові листки, коріандр, чорний мелений перець та сіль — за смаком.

Приготування. Куряче філе відбити, щоб воно мало рівномірну товщину. Натерти м'ясо сіллю та спеціями і залишити на годину, щоб замаринувалося, тоді згорнути його в рулет, замотати у фольгу, скласти у високу форму для запікання і налити води, щоб вона покрила м'ясо приблизно на дві третини. У воду додати порізані скибочками часник, лавровий лист і сіль. Пекти у розігрітій до 200 °C духовці 1–1,5 години. Остудити готові рулети, не дістаючи їх із форми, а потім поставити на 2–3 години в холодильник. Перед подачею на стіл фольгу зняти, а м'ясо нарізати тонкими скибочками.

ДОМАШНЯ КОВБАСА

Інгредієнти: 3 кг свинини, 1 кг яловичини, 700–800 г сала, 1 ч. л. цукру, сіль за смаком, чорний мелений перець, жменя гірчиці у зернах, 4–5 зубчиків часнику, свинячі кишки.

Приготування. М'ясо порізати тонкими шматочками, сало — дрібними кубиками, посолити, поперчити, додати цукор,

розтертий із сіллю часник і ретельно вимішати. Мішати довго, щоб фарш, як і тісто, почав відставати від рук. Наприкінці всипати промиту гірчицю і ще раз вимішати. Готувим фаршем за допомогою м'ясорубки і спеціальної насадки начинити (не дуже щільно) почищені і добре промиті кишки, кінці позав'язувати. Ковбаси викласти на деко, попроколювати в кількох місцях голкою і спекти у духовці. Ставити ковбасу в гарячу духовку не можна, щоб не потріскались кишки. Тому розігрійте духовку до 100 °C, поставте бляшку з ковбасою, а тоді розігривайте до 180–200 °C. Випікати приблизно 40 хвилин.

ХРІН

Інгредієнти: 250 г коренів хрону, 1–2 варені червоні буряки, 3 ст. л. оцту, 1 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру.

Приготування. Коріння хрону ретельно вимити, почистити за допомогою ножа або овочечистки від шкірки, ще раз сполоснути, якщо корінь великий — розрізати на менші шматочки й замочити в холодній воді на кілька годин. Потому хрін необхідно подрібнити, найпростіше це зробити блендером, можна також скористатися терткою або м'ясорубкою, але в такому випадку захистіть маскою обличчя, бажано прикрити й очі. Варений буряк теж натерти на дрібній тертці і разом із соком влити до хрону, додати сіль, цукор та оцет, ретельно вимішати, укласти в банку і щільно закрити кришкою, поставити в холодильник на 12 годин. ■

РЕКЛАМА

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

ЗРОБИТИ ЗАМОВЛЕННЯ ТА ОТРИМАТИ ВСЮ НЕОБХІДНУ ІНФОРМАЦІЮ МОЖЛИВО ЗА ТЕЛЕФОНАМИ:

☎ 066 052 28 12 ☎ 097 552 86 93

🌐 pamjat.com.ua ✉ krugelposhta@gmail.com

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

КОНТАКТНА ОСОБА:
САЧУК АНДРІЙ
ВАЛЕРІЙОВИЧ.

№ В-26 8 000 грн	№ В-153 10 000 грн	№ В-154 7 100 грн 6 300 грн	№ В-158 6 900 грн 6 000 грн	№ В-148 8 500 грн	№ В-142 8 100 грн	№ В-11 9 000 грн	№ В-152 8 100 грн	№ В-156 8 100 грн	№ В-135 8 800 грн	№ В-128 8 100 грн	№ В-165 7 100 грн	№ В-139 8 100 грн	№ В-24 8 500 грн
№ В-71 20 000 грн	№ В-6 6 800 грн	№ В-27 8 500 грн	№ В-26 18 600 грн	№ В-34 12 500 грн	№ В-28 9 000 грн	№ П-8 К 4500 грн П 5100 грн	№ П-13 К 4700 грн П 5500 грн	№ П-16 К 4100 грн П 4900 грн	№ В-50	№ В-37			
№ В-33 16 000 грн	№ В-35 13 500 грн	№ В-31 14 000 грн	№ В-32 15 000 грн	№ В-69	№ В-43	№ В-55	№ В-44 20 000 грн	№ В-3 14 200 грн	№ В-14 17 000 грн	№ В-39 13 000 грн	№ В-23 18 000 грн	№ В-91	